

[Adam Møller.]

i foråret fremkom anmodning om, at han skulle fremsætte et forslag svarende til det, der fremsættes af den nuværende højtærede landbrugsminister. Vi ser altså, at den nuværende landbrugsminister, som det er ungdommens skik, er mere imødekommende. Man må håbe, at resultatet af den højtærede ministers imødekommenhed og ja-ord bliver frugtbar. Det konservative folkeparti vil gerne medvirke hertil. Når kontrollen allerede nu, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, ved frivillig overenskomst omfatter ca. $\frac{4}{5}$ af produktionen af planteskoleplanter, vil mit parti gerne medvirke til at undersøge, om man gennem den her foreslåede lovgivning kan få bragt også den sidste femtedel ind under fast sundhedskontrol. I almindelighed er vi ikke tilhængere af indgreb og kontrol, men vi erkender, at det netop på det sundhedsmæssige område kan være nødvendigt at sikre sig, at alle er med. Denne betragtning må gælde, hvad enten det drejer sig om menneskers, dyrs eller planters sundhedstilstand.

Vi lægger en ikke ringe vægt på, at denne lovgivning stærkt tilrådes af den pågældende erhvervsorganisation, Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, og at den vækstinspektion, der allerede har fundet sted gennem de sidste fem vækstsæsoner, har resulteret i en mærkbar forbedring af det danske plantematerials sundhedstilstand. Hertil kommer, at lovforslagets gennemførelse efter mit skøn, hvilket også er blevet belyst af foregående ærede ordførere, vil betyde en forbedring af vore muligheder for eksport af planteskoleplanter, og at forslaget ikke betyder nye udgifter for statskassen.

En nærmere drøftelse af lovforslaget som helhed såvel som af de enkelte bestemmelser, bl. a. med hensyn til den højtærede landbrugsministers bemyndigelse og med hensyn til de omkostninger, der skal pålægges erhvervet, finder jeg det rigtigt at foretage i et udvalg. Der vil således også blive lejlighed til for de erhvervsdrivende, der ikke hidtil har sluttet sig til den frivillige kontrolordning, at fremføre deres synspunkter, således at disse kan indgå i det høje tings overvejelser, inden der tages

endelig stilling til det foreliggende lovforslag.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Slipsager: Det foreliggende lovforslag om sundhedskontrol med planteskoleplanter er et forslag om kollektiv bekæmpelse af plantesygdomme. Forslaget er en videreførelse af lov nr. 121 fra den 12. april 1957. Hidtil har sygdomskontrollen kun kunnet gennemføres på frivillig basis, og da loven dengang var til behandling, var den daværende højtærede landbrugsminister ikke villig til at tage forslaget om den tvungne kontrol med ind i loven; det skulle gennemføres som en selvstændig lov.

Da man nu for ca. 80 pct. af de varers vedkommende, som dette lovforslag omfatter, frivilligt er gået med til en bekæmpelse, har de respektive organisationer ment, at en lovgivning, der inddrager de sidste 20 pct. under bekæmpelse, ville være formålstjenlig.

Det er med dette forslag som med så mange andre; inderst inde har man ikke megen lyst til at gennemføre tvang. I dette tilfælde kan man på den anden side heller ikke have, at de sidste 20 pct. skal kunne ødelægge forholdene for de 80 pct. Der kan jo spredes smitte fra de 20 pct. over til de 80 pct., og det er derfor nødvendigt med en foranstaltning på dette område. Hvad ville kalvekastningsbekæmpelsen være uden en lovgivning, der sikrede, at alle blev draget med ind under de nødvendige foranstaltninger til sikring af bekæmpelsen? Selv om nærværende lovforslag ikke er af samme økonomiske omfang som loven om kalvekastningsbekæmpelse, er det dog analogt med denne, og jeg kan derfor anbefale det foreliggende lovforslag.

Kristian Kristensen: I modsætning til venstre og de konservative synes jeg, at der ligger en god motivering for lovforslaget netop i, at langt de fleste af erhvervets udøvere frivilligt er gået ind under en sådan kontrol. Det, vi gør ved at lovgive på dette område, er egentlig kun, at vi imødekommer det praktiske livs anvisning og lovgiver efter den linje, det praktiske liv har fulgt. Det kan ikke være rimeligt, at 10-20 pct. i